

жа стоеше въ окопиранъ видъ край селото, а бапи-бозуциѣ и останалата часть отъ рѣдовната войска колеше и съчеше мѫжие и жени, старци и дѣтца, боленъ и здравъ, щастливъ и нещастенъ. Насилията бѣха вънъ отъ злобноковарската граница. Грабѣжътъ въ изобилие и богатъ; а писъците на мѫжениците отъ минута на минута ся усилваха. Тукъ ся представляваше театрътъ на человѣческата жестокостъ. Маски отъ тероръ, кръвоизролития и звѣрства. Цѣлото село бѣше потъмняло отъ мѫглите на кръвата, огънътъ и писъците. Писъците бѣхъ прѣмного. Майките цѣлуваха послѣденъ путь рожденитѣ си Всичко въ тревога, всичко въ печаль! Е тамъ виждашъ, какъ разбѣснелий Агарянецъ съче и коли немилостиво нединитѣ и малолѣтни рожби на умрѣлата и студена, отъ острото желѣзо, майка. Дѣвиците, които бѣха окрити въ гробната яма, сега пищатъ и си скубятъ дѣлгите руси коси, отъ свирѣпите мѫжи на коварни поганецъ. Каква бѣше сѫдбата на тия скрити, въ гробната яма, дѣвици може да попита иѣкой, и какво имъ сториха? Ето какъ слѣдъ като ги съблѣкоха голи, както въ рожденитѣ си ризи и слѣдъ като испълнихъ удовлѣтвориха скотските си сладострастия; тогава тия кръвопийни звѣрове направиха огненна яма и ги хвѣриха всрѣдъ жупела на ямата!! Какъ да не заплаче отъ жалъ человѣкъ, когато глѣда тия нескверни дѣвойчета, горятъ най мѫченечески, и ся мѫчатъ съ смъртнитѣ болки отъ пламена и жупела! . . . Убийства, мѫки, огнь и писъкъ бѣше пирътъ на свадбенниятъ процесъ на каймакаминътъ и пашата. Храмътъ, онъ алтаръ на християнската ни религия, слѣдъ като ся ограби, нѣ и бидѣ запаленъ и прѣобрѣнатъ на прахъ, пепель и димъ. Тукъ бѣше страшилище на плачъ и вѣчни рани! Селото бѣше прѣобрѣнато на пепель и имаше изглѣда на Херкуланъ и Помпей. Всрѣдъ пламъците